

2019. II. 13.

„Petri Gyuri,
hatra gyere.”
„Aki tegez, hülye.” –
mondta, de jött a szelleme,
Tandori is vele.
„Gyuri nagyon undorító,
nem áll távol Tandorító” –
írta egyszer Petri, mától
nincs olyan, hogy távol.

Celler Kiss Tamás:

ami belátható

ahol csak szavak vannak, ott szükségszerűen félreértjük egymást. de ezek már nem azok, ezek most mások, újak. az ilyen szavak előtt mondják, hogy szeretném helyrehozni, utána kezdenek csak bele. szeretném helyrehozni. mert látom magam, mint egy klinikai halott: szájalmas vagyok, de ilyenkor még nincs veszve semmi sem. kérem a szívemet, magyarázza meg, ehelyett odaültet a képernyő elé, nézeti velem a fényképedet. kérem az elmémet, magyarázza meg, ehelyett hagyja, hogy érintésed nélkül szép lassan elsötétüljek. hármásával telnek a napok, és közben egyetlen csoda sem történik. vigasztalom magam: azt találok ki, hogy a problémák olyanok, mint a cipőfűzők – van, hogy maguktól oldódnak. de gyávaságból így túl sok mindent fogalmazok meg kijelentő módban. ezért mondom, szeretném, ha valaki őszintén megkérdezné: még mindig vagy már nem. jó lenne, mert nem tudom, mit felelnék.

sminkelés

legyenek hajszálaid megszámlálhatatlanok.
nézzem végig, ahogy a hajadnál
fogva megszámlálhatatlan irányba húz
szét a világ. arcod kenődjön el az égen,
felismerhetetlenségig, akár a naplemente
(narancsízű pezsgőtabletta). szempilláid
feszüljenek villanydrótokká. a bőröd
legyen rongyosabb, mint az utcai
szemeteskukákban az aznapi újságok,
ajkaid pedig magányosabbak,
mint az elázott padok a parkokban.
én túrjem mindezt oly belső mozdulatlansággal,
ahogy egy fa túri önmagát.
megsemmisülésed mégis legyen vigasztaló,
akár egy nyitott koporsós temetés.

Celler Kiss Tamás (1995, Verbász) Sinkó-díjas költő, a Híd Kör tagja, az Újvidéki Egyetem hallgatója. Első kötete Anyaméh címmel látott napvilágot a zEtna Kiadó gondozásában, 2015-ben.

Seres Lili Hanna

Négy nő

Négy nő ül a teraszon. Teáznak, kávéznak, cigarettáznak.
Audrey whiskyt kortyol, főzőcsokit harapdál.
Virginia, mondja lassan a szemközt ülő kontyos nőnek,
én mindig is tiszteltelek, Virginia, szívesen lennék te.

Köszönöm, drágám, jelenik meg a félmosoly Virginia arcán,
nemkülönben lennék én is te, gyönyörű, bájos, a férfiak álma.
Még ha csak ennyi lenne, mondja a falnál ülő nő, haját
füle mögé tűrve, én bármelyikötök szívesen lennék.

A négy nő felnevet. Legszívesebben most éppen te lennék,
fúrja tekintetét az asztalfőn terpeszkedőre.
Frida, kérdi Virginia. El tudom képzelni, mondja, el,
hogy Sylvia mélyen belül valójában egy Frida.

És te melyikünk lennél, Frida?
Három szempár néz kedvesen a füstben ázó alakra.